

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/112/2014
Identifikačné číslo spisu:	7014200268
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7014200268.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky G. S., bytom v D., zastúpená JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou, AK so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne o invalidnom dôchodku č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. januára 2014, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/14/2014-28 zo dňa 3. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/14/2014-28 zo dňa 3. júna 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. januára 2014, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1, § 82 ods. 2 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) priznala navrhovateľke od 24. júna 2013 invalidný dôchodok v sume 92,40 Eur mesačne a od 1. januára 2014 v sume 96,90 Eur mesačne s odôvodnením, že navrhovateľka podľa odborného posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 21. novembra 2014 je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a zároveň navrhovateľka splnila podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok.

Súd po preskúmaní veci podľa § 250l ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že posudkoví lekári sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne v Košiciach aj Sociálnej poisťovne, ústredie, pracovisko Košice pri vyhotovovaní

posudku a posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľky vychádzali z odborných lekárskeho nálezov nachádzajúcich sa v jej zdravotnej dokumentácii. Posudkový lekár, ktorý vyhotovil posudok pre potreby súdu, svoj záver o miere poklesu schopností vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou odôvodnil tým, že u navrhovateľky doteraz nedošlo k zdokumentovaniu závažnejšej diagnózy pľúc, či iných orgánov. Navrhovateľka nedoložila žiadne nové lekárske nálezy, ktoré by mohli spochybniť alebo vyvrátiť posudkový záver posudkového lekára.

Navrhovateľka podala proti rozsudku krajského súdu odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jej názoru krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nedostatočne sa oboznámil s preukázanými dôkazmi.

Súd si nevyžiadal lekárske správy, ale vychádzal iba zo stanoviska posudkového lekára sociálnej poisťovne.

Poukázala na to, že na pojednávaní uviedla aj tú skutočnosť, že sa jej zdravotný stav zhoršil a ten jej neumožňuje vykonávať zamestnanie, pretože zdravotné problémy jej neumožňujú sedieť a nie to stáť.

Taktiež uviedla, že naďalej má bolesti celého tela, krčnej chrbtice a drieku. Je pravidelne liečená na neurologickej ambulancii, nakoľko z množstva liekov, ktoré užíva, dostala žalúdočný vred.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. Dôvody, ktoré navrhovateľka uvádza v odvolaní považuje odporkyňa za neopodstatnené.

Posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania.

Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch spochybnili alebo vyvrátili.

Pokiaľ navrhovateľka žiadala v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, odporkyňa poukazuje na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Námietky uvádzané navrhovateľkou v odvolaní o neúplnom zistení jej zdravotného stavu preto odporkyňa považuje za nedôvodné.

Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní.

Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a preto jej nárok na zvýšenie sumy invalidného dôchodku nevznikol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, zhodne s názorom vysloveným v rozsudku krajského súdu, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. januára 2014, ktorým bola podľa § 70 ods. 1, § 82 ods. 2 a § 293ce č. 461/2003 Z.z. odporkyňa priznála navrhovateľke od 24. júna 2013 invalidný dôchodok v sume 92,40 Eur mesačne a od 1. januára 2014 v sume 96,90 Eur mesačne.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 - 8 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v Prílohe č. 4.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmienujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

V uvedenej právnej veci najvyšší súd udáva, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky v Košiciach zo dňa 21. novembra 2013, navrhovateľka je invalidná podľa § 71 ods.1 zákona č. 461/2003 Z.z., lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Na základe podaného opravného prostriedku bol jeho zdravotný stav opätovne posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ústredie, pracovisko Košice dňa 3. apríla 2014. Podľa posudkového lekára rozhodujúcim zdravotným postihnutím u navrhovateľky sú choroby podporného a pohybového aparátu, zaradené do kapitoly XV, oddiel E, položka 3, písm. c) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. V posudku uvádza, že navrhovateľka bola posudkovým lekárom sociálneho poistenia pobočka Košice uznaná invalidnou so 45 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre postihnutie vyplývajúce z ochorenia chrčnice, kde boli zohľadnené aj funkčné poruchy vyplývajúce z ostatných chorobných zmien, a to z ochorenia pohybového ústrojenstva, tučnoty a psychického postihnutia. Posudkový lekár uviedol, že vzhľadom na vek a prognózu ochorenia je naďalej ponechaná rovnaká miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s nepotrebnou KLP.

O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod nepochybovať.

Súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu ako i jeho právnym zdôvodnením. Námietky navrhovateľky neboli tak spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.